

جلد مجله Week از
سلمه مزاری با تیتراژ بزرگ

اینکه همه
قدرت‌های خارجی
نیز امید بی‌یک
جنگ مجدد در
داخل افغانستان
نداشتند شاید
نقش محوری در
عدم توفیق این
جریان بازی کرد
چرا که بالاخره در
صورت رسیدن
پول و سلاح،
امکان تشکیل
برخی گروه‌های
مسلح وجود
داشت ولی عدم
حمایت قدرت‌های
منطقه‌ای و جهانی،
کار را برای این
جریان سخت‌تر کرد

می‌دانستند که نشان دادند حاضرند به راحتی منافع خود را بر منافع مردم ترجیح دهند و صرفاً جیب خود و هم‌حزبی‌ها و اطرافیان‌شان را پر کرده و همواره هم پاسپورت دوم و کاخ‌هایشان در کشورهای دیگر آماده بوده است چنانچه در تحولات اخیر نیز خود را به خوبی نشان داد! این عامل در عدم همراهی مردم با جنگی که بار دیگر قوم سالاران سابق جلودار آن باشند محوریت داشت.

عدم آمادگی کشورهای منطقه و قدرت‌های غربی از یک جنگ مجدد نیز دلیل دیگر این مسأله ذکر شده است. اینکه همه قدرت‌های خارجی نیز امید بی‌یک جنگ مجدد در داخل افغانستان نداشتند شاید نقش محوری در عدم توفیق این جریان بازی کرد چرا که بالاخره در صورت رسیدن پول و سلاح، امکان تشکیل برخی گروه‌های مسلح وجود داشت ولی عدم حمایت قدرت‌های منطقه‌ای و جهانی، کار را برای این جریان سخت‌تر کرد.

عامل همراهی بخشی از مردم افغانستان با طالب را هم نباید نادیده گرفت. بالاخره افغانستان جامعه با بیش از ۴۰ درصد پشتون و همچنین هویتی سنتی است که برخی رفتارهای زنده طالب برای جوانان و زنان اصلاً برای آنها منفی نیست. هنوز ۷۰ درصد جامعه افغانستان در روستا زندگی می‌کنند و زندگی مردم در اکثر شهرها مدرن نیست. از همین رو آنچه ما نفرت از طالب تصویر می‌کنیم الزاماً منطبق بر واقع افغانستان نیست. درست است که هزاره و تاجیک و ازبک، در رقابت با طالب پشتون هستند ولی به کارگیری بخشی از چهره‌های این اقوام در بدنه طالب خصوصاً در نقاطی که اکثریت هستند، توانسته در همراه‌سازی بخشی از ریش سفیدان و بزرگان این مناطق نیز نقش مثبتی ایفا کند.

رسیدن به ساختاری سیاسی در افغانستان که هم منافع اقوام را تأمین کند و هم از رقابت‌های ناسالم و فاسد قوم سالاران گذشته جلوگیری نماید آسان نیست ولی وظیفه همه دلسوزان این مرز و بوم است که بدان فکر کنند و از هرگزینه خونین جدید، تبری و فاصله بجویند.